

[Hans Hansen (Usserød).]

et Afsnit af Landbrugsministeriets Cirkulære af 14. Juni 1926.

Hermed har jeg redegjort for de vigtigste Ændringsforslag. De øvrige er af redaktionel Karakter for at tydeliggøre de paagældende Paragraffer. Endelig bestemmer Ændringsforslag Nr. 17, at § 16 udgaar. Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Ulrich: Det er jo lykkedes at blive enige om et Forslag til en ny Skovlov. Jeg vil gerne takke Landbrugsministeren for den forstaaende Maade, hvorpaa Ministeren har taget paa de Ønsker, der har været fremsat fra forskellig Side. Vi har nu, med de Ændringer, som er stillet af Udvalget, og som Ministeren har tiltraadt, faaet udarbejdet et Forslag, som falder sammen med de Ønsker, man fra Skovejernes Side har næret. Det er jo ikke altid, det er lykkedes at lovgive paa en saadan Maade, at der er Tilfredshed med det fra alle Sider, men jeg tror, at man maa sige, at det vil der blive med denne Lov, om hvilken der er opnaaet Enstemmighed her paa Rigsdagen.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg ellers kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har fremsat. Jeg vil gerne sige, at det har voldt nogen Vanskelighed for Udvalget at tage Stilling til de specielle Forhold, der har været herskende nede i Sønderjylland paa dette Omraade, men jeg tror, det er en meget heldig Ordning, der er blevet truffet, ved at § 1, Stk. II. A. a., er udgaaet, naar man sammenholder dette med Ændringsforslaget under Nr. 4, som jo siger, at i de sønderjyske Landsdele undtages dog herfra Skovgrunde, der af en tidligere Ejer er ryddet inden den 15. Juni 1920. Men jeg vil gerne sige, at jeg tror, det havde været heldigt, om man her kunde have opnaaet, hvad vi ogsaa i sin Tid talte om, at faa en lignende Aarstalsbegrænsning sat ind i § 2, 2det og 3die Stykke. Men det hjælper selvfølgelig paa denne Paragraf, at det er lykkedes os at faa § 16 til at udgaa, thi derved bliver det selvsagt nemmere at leve under § 2, end det vilde have været for Skovejerne, dersom § 16 var blevet opretholdt.

Jeg vil gerne takke Ministeren for Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 og Ændringsforslag Nr. 7 til § 6, som aabner Adgang til at frede visse smukke Partier af vore Skove eller enkelte Træer, og dette vil atter sige,

at man i de Dele af Landet, hvor Løvtræbevoksningen er overordentlig ringe, ikke fuldstændig kan udrydde denne. Jeg betragter det som et Plus, at vi har faaet disse Bestemmelser ind i Loven.

Ændringsforslagene Nr. 3 til § 2 og Nr. 11 til § 8 beskytter en Skovejer mod at faa paalagt en større Byrde, end han kan bære, dersom han eller hans Forgænger paa en eller anden Maade har forset sig mod Skovdriften. Jeg takker ogsaa Ministeren for, at disse Bestemmelser er optaget i Loven, for man maa jo sørge for, at man ikke ad Lovgivningens Vej paalægger private Ejere af disse Skove større Byrder, end de økonomisk kan bære. Jeg takker ligeledes Ministeren, fordi der er givet Afkald paa den Affattelse af § 17, som Lovforslaget havde, saaledes at Statsskovene bliver sat paa lige Hammel med de øvrige Skove og der kun træffes specielle Bestemmelser om, hvem der skal udføre Tilsynet med disse. Det er jo ganske naturligt, at det for Statsskovenes Vedkommende bliver Direktøren for Statsskovbruget og for Klitplantagernes Vedkommende Klitinspektøren og for Sorø Akademi den specielle tilsynsførende, der er fastsat i Bestemmelserne om Akademiets Drift.

Den nye Affattelse af § 18 maa jeg ligeledes betragte som et betydeligt Fremskridt, idet Forholdet der er vendt om og Græsningsretten er blevet ophævet, dog saaledes at der er aabnet Adgang til, at Græsning kan tillades, naar det kan ske uden Skade for Skoven.

At man i § 22 har faaet en Tilføjelse om, at den tilsynsførende med de Plantager, Hedeselskabet har Tilsyn med, ud nævnes efter Forhandling med Hedeselskabet, er ligeledes en Imødekommenhed fra Ministeriets Side, som sikkert vil vise sig at være meget gavnlig.

At Smaaaskovforeningerne faar en Repræsentant ind i Tilsynsraadet, maa ligeledes betragtes som et Gode, da der sikkert efterhaanden vil komme en hel Del Smaaaskovforeninger i Lighed med, hvad der er i Sønderjylland, og derigennem vil Ministeriet jo faa en Repræsentant, som paa mange Maader vil kunne gøre Gavn ved de Afgørelser, der skal træffes i Skovnævnet.

Vi maa ligeledes hilse med Tilfredshed, at vi har faaet en Bestemmelse ind i § 24, hvorefter det bliver Skovnævnet, der skal afgøre, om Omkostningerne skal afholdes af den ene eller den anden Part eller deles mellem Parterne.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i væsentlig Grad for at gøre opmærksom paa